

Sygn. akt III CSK 321/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku A. C.
przy uczestnictwie M. F., P. F., J. M.
i W. M.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 stycznia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 15 lipca 2013 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację wnioskodawczyni od postanowienia z dnia 30 grudnia 2011 r. Sądu Rejonowego w K. w sprawie o rozgraniczenie.

W skardze kasacyjnej wnioskodawczyni wskazała na występujące w sprawie zagadnienie prawne sprowadzające się do pytania, czy właściciel działki sąsiadującej, który nie był uczestnikiem postępowania sądowego opartego na ustawie z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz.U. z 1971 r. Nr 27, poz. 250 ze zm.) może w toku następnie prowadzonego postępowania rozgraniczeniowego skutecznie negować przebieg granicy ustalonej na dzień 4 listopada 1971 r. Wskazała również na oczywistą zasadność skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli skarżąca wskazuje jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinna sformułować to zagadnienie, przytoczyć argumenty prowadzące do niejednorodnych wniosków oraz uzasadnić jego istotny charakter. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnienie prawne jest istotne, gdy ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Pojęcie „istotność” oznacza jego doniosłość, która wyraża się rangą zawierającego się w nim problemu prawnego oraz jego znaczeniem wykraczającym poza potrzeby rozstrzygnięcia jednostkowej sprawy (np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., II CK 12/02, nie publ., z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, nie publ., z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ., z dnia 13 stycznia 2007 r., III CSK

180/07, nie publ., z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, nie publ., lub z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Zagadnienie sformułowane w skardze kasacyjnej nie ma tych cech. Nie zachodzą wątpliwości prawne przedstawione w skardze jako zagadnienia prawne. Skarżąca nie poparła ich żadnym wywodem prawnym, nie przedstawiła możliwych stanowisk i argumentów, które mogą je uzasadnić.

Nie wykazano także oczywistej zasadności skargi, a jeżeli rzeczywiście występują wątpliwości dotyczące rozumienia treści zaskarżonego orzeczenia, to w celu ich wyjaśnienia należy podjąć stosowne czynności w celu jego wykładni (art. 352 k.p.c.; por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2010 r., V CSK 14/10, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).